

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudců Mgr. Pavly Polednové a JUDr. Olgy Petrové ve věci

žalobce: **Y. O.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem JUDr. Jindřichem Zadinou
sídlem Sokolská 490/31, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Ing. H. M.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Servusem
sídlem Pobřežní 394/12, 186 00 Praha 8

o zpřístupnění domu, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření,
k odvolání žalované proti výrokům I. a II. usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 28. ledna 2020, č. j. 22 C 33/2020-11,

takto:

- I. Odvolání žalované do výroku I. usnesení soudu prvního stupně **se odmítá**.
- II. V napadeném výroku II. **se** usnesení soudu prvního stupně **mění** tak, že se návrh žalobce na vydání předběžného opatření **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně ustanovil žalované pro řízení o předběžném opatření opatrovníka, a to JUDr. Tomáše Zíku, advokáta, se sídlem Dušní 866/22, 110 00 Praha 1 (výrok I.), uložil žalované povinnost zpřístupnit žalobci nemovitosti, a to stavbu číslo popisné xxx – rodinný dům, který je součástí pozemku parcelní číslo xxx – zastavěná plocha a nádvoří a dále pozemek parcelní číslo xxx – ostatní plocha, vše zapsáno na listu vlastnictví č. xxx pro k. ú. Xxx, obec Praha, u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrálního pracoviště Praha a zdržet se zásahů do užívacího práva žalobce k těmto nemovitostem (výrok II.) a uložil žalobci povinnost zaplatit státu na účet Obvodního soudu pro Prahu 8 soudní poplatek za podaný návrh na vydání předběžného opatření ve výši 1 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok III.).
2. Žalobce se žalobou i návrhem na vydání předběžného opatření podanými dne 22. 1. 2020 domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zpřístupnit žalobci shora uvedené nemovitosti a současně zdržet se zásahu do užívacího práva žalobce. Soud prvního stupně vyšel z toho, že od 1. 10. 2019 probíhá řízení o omezení svéprávnosti žalované, v němž dosud nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé. Dospěl k závěru, že žalovaná trpí xxx xxx nebo se z jiných zdravotních důvodů nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení, přičemž s ohledem na účel řízení o předběžném opatření a zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí nelze v řízení o vydání předběžného opatření vyčkat skončení řízení o omezení svéprávnosti žalované. Proto žalované v souladu s ust. § 29 odst. 3 o.s.ř. ustanovil pro řízení o předběžném opatření opatrovníka.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

3. Při posuzování důvodnosti návrhu žalobce na vydání předběžného opatření soud prvního stupně vyšel z tvrzení žalobce a předložených listin. Měl za osvědčené, že účastníci jsou manželé. Žalovaná je vlastníkem nemovitostí, stavby číslo popisné xxx – rodinný dům, který je součástí pozemku parcelní číslo xxx – zastavěná plocha a nádvoří a pozemku parcelní číslo xxx – ostatní plocha, kde s manželem ke dni 18. 2. 2019 společně žili. U Obvodního soudu pro Prahu 8 pod spisovou značkou 25 C 22/2019 probíhá řízení o rozvod manželství. Řízení o rozvod manželství bylo usnesením ze dne 5. listopadu 2019, č. j. 25 C 22/2019-122 přerušeno do skončení řízení o omezení svéprávnosti žalované vedeném pod sp. zn. Nc 23076/2019. Řízení o omezení svéprávnosti žalované bylo zahájeno z podnětu soudu rozhodujícího o rozvodu manželství, neboť žalovaná byla při svém výslechu dne 6. 9. 2019 zcela zmatená a nedokázala odpovědět na základní otázky. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 19. 2. 2019, č. j. Nc 40002/2019-23 bylo žalobci v pozici žalovaného uloženo, aby po dobu jednoho měsíce od 19. 2. 2019 opustil společné obydlí účastníků, nacházející se na pozemku parc. č. xxx, jehož součástí je stavba budovy č. p. xxx, rodinný dům, a na pozemku parc. č. xxx, vše zapsáno na LV č. xxx pro katastrální území Xxx vedené u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrálního pracoviště Praha, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí a nevstupoval do něj, zdržel se setkávání se žalovanou v pozici navrhovatelky a nežádoucího sledování a obtěžování její osoby. Návrh žalované na prodloužení trvání předběžného opatření o vykázaní osoby ze společného obydlí ze dne 12. 3. 2019 byl zamítnut usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 14. 5. 2019, č. j. Nc 37001/2019–43, které bylo následně potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2019, č. j. 18 Co 187/2019-73 a nabylo právní moci dne 16. 9. 2019. Žalovaná brání žalobci v přístupu do domu.
4. Na základě uvedeného dospěl soud prvního stupně k závěru, že návrh žalobce na vydání předběžného opatření je důvodný. Konstatoval, že návrh byl podán v souladu ust. § 102 o.s.ř. v rámci již zahájeného řízení ve věci samé a současně byla splněna podmínka dle ust. § 75b o.s.ř., když současně s podáním návrhu na vydání předběžného opatření byla žalobcem uhrazena jistota ve výši 10 000 Kč. Dovodil, že i v případě, že by předmětné nemovitosti nepatřily do společného jmění manželů, jak tvrdí žalobce, ale výlučným vlastníkem nemovitostí by byla žalovaná, účastníci zde měli své obydlí ve smyslu ust. § 743 odst. 1 o. z. a žalobci tak vzniklo podle ust. § 744 odst. 1 o. z. právo bydlení. Jelikož žalovaná od 16. 9. 2019, kdy uplynula doba trvání předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí, brání žalobci bezdůvodně v přístupu do předmětných nemovitostí, je dle soudu prvního stupně třeba zatímně upravit poměry účastníků tak, aby žalovaný měl přístup ke svým věcem a měl kde bydlet. Z uvedených důvodů soud prvního stupně návrhu žalobce na vydání předběžného opatření vyhověl.
5. O povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření bylo soudem prvního stupně rozhodnuto dle ust. § 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 věta druhá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích s tím, že výše soudního poplatku byla stanovena dle položky 5 Sazebníku poplatků.
6. Proti výrokům I. a II. usnesení soudu prvního stupně podala žalovaná včasné odvolání. Namítala, že nebyly splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření, neboť žalobce neosvědčil svůj nárok, není dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků a ani obava, že by byl ohrožen budoucí výkon rozhodnutí, a současně předběžné opatření nepřipustně předjímá rozhodnutí ve věc samé. Tvrdila, že není vlastníkem dotčených nemovitostí, a tudíž se nemůže uplatnit ust. § 744 o. z. Poukázala na to, že žalobce neosvědčil a ani netvrdil existenci jakéhokoliv jejího práva k nemovitostem. Uvedla, že vlastníkem nemovitostí je xxx svěřenský fond xxx, přičemž ona je jedním ze čtyř svěřenských správců a dle stanoveného způsobu jednání svěřenských správců nemůže jednat sama, ale vždy pouze společně alespoň s jedním dalším svěřenským správcem. Zdůraznila, že napadené usnesení jí nařizuje povinnost, kterou objektivně nemůže splnit, a tudíž

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

je materiálně nevykonatelné. Dále namítala, že žalobce neprokázal a ani netvrdí existenci nutnosti zatímní úpravy poměrů účastníků a ani obavy z ohrožení budoucího výkonu rozhodnutí. Upozornila, že petit návrhu na vydání předběžného opatření se zcela stejný jako petit žaloby a vyjádřila názor, že za této situace je zcela vyloučeno, aby bylo vyhověno návrhu na vydání předběžného opatření, neboť by tím soud v podstatě předjímal rozhodnutí ve věci samé. Dále uvedla, že žalobce se na základě soudem prvního stupně vydaného předběžného opatření snaží dostat zpět do domu a ohrožuje její zdraví. Ve vztahu k rozhodnutí soudu prvního stupně o ustanovení opatrovníka namítala, že je právně zastoupena. Z uvedených důvodů navrhla, aby odvolací soud zrušil výrok napadeného usnesení soudu prvního stupně o ustanovení opatrovníka a zároveň změnil jeho výrok o nařízení předběžného opatření tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá.

7. Z obsahu spisu plyne, že poté, co soud prvního stupně výrokem I. napadeného usnesení ustanovil žalované pro řízení o vydání předběžného opatření opatrovníka podle ust. § 29 odst. 3 o.s.ř., zmocnila žalovaná dne 6. 2. 2020 ke svému zastoupení v řízení v této věci Mgr. Stanislava Servuse, advokáta. V průběhu odvolacího řízení tak odpadl důvod, pro který soud opatrovníka žalované ustanovil. Funkce opatrovníka v důsledku uvedeného bez dalšího zanikla a oprávnění ustanoveného opatrovníka zastupovat žalovanou skončilo. Odvolání žalované směřující do výroku I. usnesení soudu prvního stupně se za této procesní situace stalo bezpředmětným, a proto odvolací soud postupem dle ust. § 218 písm. c) o.s.ř. odvolání žalované do výroku I. usnesení soudu prvního stupně odmítl.
8. Z podnětu odvolání podaného do výroku II. odvolací soud přezkoumal v odvoláním dotčeném rozsahu napadené usnesení, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (ust. § 212 a § 212a o.s.ř.), aniž nařizoval jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.). Vycházel přitom ze stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75c odst. 4 o.s.ř. ve spojení s ust. § 102 odst. 3 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
9. Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.
10. Institut předběžného opatření podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. umožňuje zatímně upravit poměry účastníků po zahájení řízení a jeho účelem je dočasně zabezpečit uspořádání poměrů účastníků tak, aby nedošlo k újmě na jejich právech. Posouzení, zda je dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, závisí na okolnostech konkrétního případu. Má-li být předběžné opatření nařízeno, musí být především prokázána potřeba zatímní úpravy právních poměrů účastníků. U ostatních okolností významných pro nařízení takového předběžného opatření postačí, že budou osvědčeny, tedy že se s ohledem na okolnosti případu jeví jako pravděpodobné. Předběžné opatření nelze vydat tam, kde by šlo o úpravu faktických (a nikoliv právních) vztahů mezi účastníky; a zpravidla ani tam, kde by nešlo o úpravu předběžnou, ale ve svých důsledcích konečnou (srovnej Komentář Občanský soudní řád I., C. H. BECK 1. vydání, str. 424-425). Smyslem předběžného opatření je zatímní úprava poměrů účastníků (nikoli s konečnou platností), přičemž musí být poskytnuta ochrana jak tomu, kdo o vydání předběžného opatření žádá, tak i tomu, vůči komu předběžné opatření směřuje (srovnej rozhodnutí Ústavního soudu ČR z 21.11.2001 sp. zn. IV. ÚS 189/01).
11. Soud prvního stupně v dané věci shledal potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků i ostatní předpoklady pro vydání žalobcem navrhovaného předběžného opatření, odvolací soud se však s jeho závěry neztotožňuje a má za to, že v daném případě nebyly splněny zákonné předpoklady pro nařízení žalobcem navrhovaného předběžného opatření.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

12. Žalobce se navrhovaným předběžným opatřením domáhá, aby žalovaná byla povinna zpřístupnit mu předmětné nemovitosti a zdržet se zásahu do jeho užívacího práva k těmto nemovitostem. Lze přitom souhlasit s odvolacími námitkami žalované, že k prokázání existence naléhavé potřeby navrhované zatímní úpravy poměrů účastníků žalobce nepředložil žádné důkazy a netvrdil ani žádné relevantní skutečnosti. Pro závěr o nezbytné a naléhavé potřebě žalobce, aby mu byly dotčené nemovitosti okamžitě zpřístupněny a umožněno jejich užívání, nadto nesvědčí ani časový odstup několika měsíců od okamžiku, kdy pominuly účinky předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí, do podání návrhu na vydání předběžného opatření. Je tedy možno uzavřít, že žalobce existenci naléhavé potřeby zatímní úpravy právních poměrů účastníků neprokázal.
13. Nelze rovněž přehlížet, že předběžným opatřením lze zatímně upravit pouze právní vztahy účastníků, a nikoliv jejich vztahy faktické. V poměrech dané věci to znamená, že pro závěr o důvodnosti navrhovaného předběžného opatření nepostačuje tvrzení o tom, že žalobce před vydáním předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí v předmětných nemovitostech společně se žalovanou bydlel, nýbrž je třeba, aby osvědčil skutečnosti, na jejichž základě se jeví jako pravděpodobné, že mu svědčí právo nemovitosti užívat. Takové skutečnosti však osvědčeny nebyly.
14. Žalobce žádným způsobem neosvědčil své tvrzení o tom, že dotčené nemovitosti jsou součástí společného jmění manželů žalobce a žalované. Potřebným způsobem pak neosvědčil ani skutečnost, že nemovitosti jsou ve výlučném vlastnictví žalované a jemu tak ve smyslu ust. § 744 o. z. svědčí ve vztahu k uvedeným nemovitostem právo bydlení. Odvolací soud v tomto ohledu nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, který měl vlastnické právo žalované k dotčeným nemovitostem za osvědčené na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 19. 2. 2019 č. j. Nc 540002/2019-23, kterým bylo nařízeno předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí. Je zřejmé, že uvedené rozhodnutí, nadto vydané téměř rok před vydáním napadeného rozhodnutí, zjevně není způsobilé vlastnické právo k dotčeným nemovitostem ke dni rozhodování soudu prvního stupně potřebným způsobem osvědčit. Z veřejně dostupných údajů v katastru nemovitostí přitom vyplývá, že nemovitosti jsou součástí vyčleněného majetku v xxx svěřenském fondu xxx a žalovaná je jedním ze čtyř jeho svěřenských správců.
15. Vznikem svěřenského fondu vzniká oddělné a nezávislé vlastnictví vyčleněného majetku a svěřenský správce je povinen ujmout se tohoto majetku a jeho správy (ust. § 1448 odst. 2 o. z.). Vlastnická práva k majetku ve svěřenském fondu vykonává vlastním jménem na účet fondu svěřenský správce; majetek ve svěřenském fondu však není ani vlastnictvím správce, ani vlastnictvím zakladatele, ani vlastnictvím osoby, které má být ze svěřenského fondu plněno (ust. § 1448 odst. 3 o. z.). Svěřenský fond může být zřízen k soukromému účelu ve prospěch určité nebo určitelné osoby, obmyšleného, kterému nebo v jehož prospěch má být ze svěřenského fondu poskytnuto plnění (ust. § 1449, § 1457 o. z.). Toto plnění může mít i povahu užívacího práva k majetku ve svěřenském fondu (srovnej Spáčil, J. a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva /§ 976-1474/. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, str. 1193). V posuzované věci nicméně žalobce žádným způsobem neosvědčil, že by byl osobou, jež svědčí právo užívat předmětný nemovitý majetek ve svěřenském fondu, respektive že by takové právo bylo zřízeno ve prospěch žalované a on své užívací právo mohl od práva žalované odvozovat.
16. Konečně dalším důvodem, pro který nemělo být navrhované předběžné opatření vydáno, je skutečnost, že svým významem nahrazuje rozhodnutí ve věci samé, které je jím prejudikováno. Vymyká se tedy povaze předběžného opatření, neboť se v podstatě nejedná o úpravu předběžnou, ale ve svých důsledcích konečnou. Nařízením předběžného opatření nemůže nikdo nabýt práv, o nichž bude teprve rozhodováno rozhodnutím ve věci samé. Předběžné opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

nemůže být zásadně vydáno, jestliže jeho obsah by byl totožný s rozhodnutím ve věci samé. Tím by vlastně soud předbíhal rozhodnutí ve věci samé (srovnej usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích z 31. 10. 1995 sp. zn. 7 Co 1834/95, ASPI JUD221943CZ).

17. Ze všech uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že v daném případě nejsou splněny zákonné předpoklady pro nařízení žalobcem navrhovaného předběžného opatření a soud prvního stupně nepostupoval správně, pokud napadeným usnesením návrhu žalobce na vydání předběžného opatření vyhověl. Odvolací soud proto podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku II. změnil tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá.
18. O náhradě nákladů řízení o vydání předběžného opatření před soudy obou stupňů rozhodne soud prvního stupně až v rozhodnutí o věci samé (ust. § 224 odst. 1 a § 145 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Praha 4. května 2020

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu